

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2218
Окръжен съд – Варна

31.07.2020 г.

Град Варна
IV състав

На 31.07.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Жана И. Маркова
Членове:	Тони Кръстев Десислава Г. Жекова

като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Въззивно частно гражданско дело № 20203100501661 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.274 ГПК.

Образувано е по частна жалба вх. №22047/17.03.2020г. от „Банка ДСК“ ЕАД, ЕИК 121830616 против Разпореждане № 5662/10.02.2020г., допълнено с разпореждане №23739/10.07.2020г. по ч.гр.д. № 1664/2020г. по описа на ВРС, 50 състав, **в частта**, с която подаденото от жалбоподателя заявление с вх. №10801 от 07.02.2020г. за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл.417 ГПК е отхвърлено срещу солидарния длъжник И. Д. А. с ЕГН *****, за разликата над уважената сума от 69286,88 лева до претендирания размер от 435791,04 лева представляващи предсрочна изискуема главница по Договор за кредит от 02.03.2016г., допълван и изменян с анекси; за сумата от 5 478,67лв. - обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно чл. 21, б. „б“ от договора за кредит за периода от 25.05.2019г. до 12.11.2019г. вкл., както и сумата от 6 948,68 лв. - обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно т. 21, б. „в“ от договора за кредит.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното разпореждане е неправилно. Сочи, че уведомленията на банката за уведомяване за предсрочна изискуемост, са връчени надлежно чрез нотариални покани в съответствие с чл.50 ЗННД, като на съдлъжника И.А.в е връчена на основание чл.47, ал.5 ГПК. Излага се, че съобразно чл.19, ал.2 ЗННД нотариусът е длъжен да използва информацията от национална база данни „Население“ при всички нотариални удостоверявания във връзка с учредяване, промяна, или прекратяване на права върху имот, а производството по чл.592 ГПК не попада в посочената група. Счита се, че порочно се тълкува разширително волята на законодателя, като се вменият незаконосъобразни задължения на нотариуса, който не е правораздавателен орган. Поддържа се, че дори нотариусът да бе установил наличието на друг настоящ, или постоянен адрес на физическото лице, нотариусът не би могъл да го предостави на „Банка ДСК“ ЕАД по силата на Регламент 2016/679 относно защита на личните данни. Излагат се и съображения, че адресът в с. Куманово е непълен, което прави невъзможно откриването на ответника на него. Навежда се оплакване, че нотариусът няма достъп до осигурителна информация и не е

сред лицата, които могат да изискват такава по чл.74 ДОПК. Сочи се и че И. Д. А. е управител на дружеството – кредитополучател „Фрея – Варна“ ООД, което не е открито на адреса си, поради което и И.А.в не може да бъде открит чрез работодателя си. Счита се, че кредиторът надлежно е упражнил правото си да обяви предсрочна изискуемост спрямо всички длъжници, като извършеното удостоверяване от нотариуса представлява официален документ. Моли се за отмяна на разпореждането на ВРС в обжалваната част и издаване на заповед за изпълнение, както и присъждане на сторените във въззивното производство разноски.

За да се произнесе по жалбата, съдът констатира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Производството по ч.гр.д. №1664/2020г. по описа на РС – Варна е образувано по заявление от „Банка ДСК” АД за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист срещу солидарните длъжници „ФРЕЯ – ВАРНА“ ООД, И. Д. А. и И.С.С..

За да постанови обжалвания съдебен акт, съставът на ВРС е приел, че солидарният длъжник И. Д. А. не е уведомен надлежно за предсрочната изискуемост, поради което спрямо него изискуеми и подлежащи на изпълнение са само сумите с настъпил падеж към датата на подаване на заявлението, които изводи се споделят от въззивния състав.

Съобразно дадените задължителни указания с т.18 от ТР 4/2013г., предсрочната изискуемост съставлява изменение на договора за кредит, което настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: фактът на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора. Посочено е в задължителната съдебна практика и че предпоставките на чл.418 ГПК са налице, ако получаването на волеизявлението от длъжника предхожда по време подаването на заявлението. В този случай, съобразно чл.418, ал.3 ГПК, настъпването на това обстоятелство следва да е удостоверено от заявителя чрез официален, или изходящ от длъжника документ.

В случая е представена нотариална покана рег. №13520/13.09.2019г. за уведомяване на длъжника И.А.в за волята на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем. В протокола за извършени действия относно връчване на нотариалната покана по отношение на И.А.в е извършено отбелязване от нотариуса, че са осъществени посещения на постоянния адрес на длъжника, на който е и залепено уведомление и длъжникът не се е явил в предоставения му срок за получаване на книжата. Липсват данни длъжникът да е търсен на регистрирания му настоящ адрес.

По изрична разпоредба на чл.50 ЗННД нотариусът е оправомощен да връчва книжа по реда на чл.37-58 ГПК. Т.е., по силата на изричното препращане, за надлежно връчване, следва да са спазени всички изисквания на цитираните норми на ГПК. Връчването чрез залепване на уведомление изисква удостоверяване от връчителя на множество обстоятелства, сред които и че длъжникът е търсен както на регистрирания му постоянен, така и настоящ адрес. В процесния случай липсва удостоверяване на последното обстоятелство, респективно редовно връчване по реда на чл.50 ЗННД, поради което съдът не може да приеме, че е налице достигнал до длъжника, или надлежно оформен официален документ, удостоверяващ уведомяването за предсрочна изискуемост.

Неоснователно е оплакването на частния жалбоподател, че при връчване по реда на чл.47 ГПК задълженията на нотариуса следва да различават от тези на съда. В практиката на ВКС по приложение на разпоредбата на чл.50 от ЗННД / определения по ч. т. дело № 623/2011 г. на ВКС, ТК, I т. о., по ч. т. дело № 496/2009 г. на ВКС, ТК, I т. о. и др./, е прието, че при връчване на нотариални покани по реда на чл.47 ГПК, следва да е спазена разписаната в ГПК процедура в цялост.

По силата на чл.19, ал.2 ЗННД и на чл. 2 ал.2 от Наредбата за достъпа на нотариусите до НБД „Население“, нотариусите ползват информацията за служебни цели. А именно такава е целта при връчване на книжа по реда на чл.50 ЗННД, с оглед на което е даден достъп на нотариусите до НБД „Население“. Разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗННД не ограничава случаите, в които нотариусите могат да достъпват регистрите на населението. Тази норма е специална и касае опазване правата и интересите на страните в нотариалното производство при нотариални удостоверявания във връзка с учредяване, промяна или прекратяване на права върху имот, но е неотнормирана към производството по връчване на книжа по реда на ГПК, в което на общо основание за служебни цели нотариусът има право на достъп до НБД „Население“.

Доколкото нотариусът изобщо не е предприел действие по връчване в населеното място, в което е регистрираният настоящ адрес, и да е констатирал невъзможност да връчи поради непълнота на адреса, то доводите в тази връзка на жалбоподателя са неоснователни. А липсата на достъп на нотариуса до осигурителна информация не би могъл да промени изводите за нередовност на връчването на нотариалната покана в процесния случай доколкото основна част от процедурата по чл.47 ГПК – връчване на регистрирания настоящ адрес, не е изпълнена.

При горните изводи и съобразно ТР 8/02.04.2019г. по т.д. 8/2017г. ОСГТК на ВКС, заповед за незабавно изпълнение срещу заявения длъжник И. Д. А. може да бъде издадена само за падежиралите вноски към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, които видно от извлечението от счетоводни книги са в размер от 69286.88лв. главница към 13.11.2019г., а за горницата над тази сума до претендирания размер от 435 791.04лв. заявлението срещу този длъжник подлежи на отхвърляне. При извод за ненастъпила предсрочна изискуемост по отношение на длъжника И.А.в, заявлението срещу него подлежи на отхвърляне и в частта, с която се претендират сумите от 5 478,67лв. -

обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно чл. 21, б. „б“ от договора за кредит за периода от 25.05.2019 г. до 12.11.2019г. вкл., както и сумата от 6 948,68 лв. - обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно т. 21, б. „в“ от договора за кредит.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции, обжалваното разпореждане следва да се потвърди.

По изложените съображения съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 5662/10.02.2020г., допълнено с разпореждане №23739/10.07.2020г. по ч.гр.д. № 1664/2020г. по описа на ВРС, 50 състав, **в частта**, с която подаденото от жалбоподателя заявление с вх. №10801 от 07.02.2020г. за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл.417 ГПК е отхвърлено срещу солидарния длъжник И. Д. А. с ЕГН *****, за разликата над уважената сума от 69286,88 лева до претендирания размер от 435791,04 лева представляващи предсрочна изискуема главница по Договор за кредит от 02.03.2016г., допълван и изменян с анекси; за сумата от 5 478,67лв. - обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно чл. 21, б. „б“ от договора за кредит за периода от 25.05.2019 г. до 12.11.2019г. вкл., както и сумата от 6 948,68 лв. - обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава), съгласно т. 21, б. „в“ от договора за кредит.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____